

Прибрала се Гюлизар в катуна и казала всичко на родителите си – от игла до конец. Но те възразили:

– Не може! Втори баща или не, ние искаме да видим и да знаем кои са неговите родители! Ние искаме да знаем в каква къща ще попаднеш! Питай за имената на родителите му, а ние ще питаме за тях и тогава ще видим.

Красивата девойка предала всичко на принца. Тогава той казал имената на своите родители. Те поразпитали насам-натам из града и...

– Гюлизар! – уплашили се те. – Та това е синът на падишаха, дъще! Ти не можеш да се омъжиш за това момче! Падишахът ще ти отреже главата, пък и всички нас ще убие! Това е невъзможно!

Гюлизар веднага потърсила принца и го попитала:

– Моите родители разбрали, че баща ти е падишахът на тази страна! Вярно ли е това?

– Точно така! Баща ми е падишахът, а аз съм принцът на държавата ни, бъдещият падишах. Затова не исках родителите ми да идват у вас и да видят къде живеете. Те дори не биха дошли тука, а аз искам да се оженим. Но знам, че ако разберат коя си и кои са твоите родители, те никога няма да се съгласят и никога няма да благословят нашия брак.

Натъжило се момичето и си отишло разплакано. Разказало всичко на родителите си, на братята си и ромите се уплашили. Събрали набързо малкото покъщнина, която имали, стегнали каручката за път, взели си децата и набързо напуснали града. Знаели, че падишахът бил зъл човек и можело да им се случи нещо страшно.

На другия ден принцът отново отишъл на реката, но не намерил Гюлизар. Чакал я цял ден и като видял, че я няма, отишъл да я търси. И какво да види? Каруцата на семейството я нямало, а на мястото спяла една стара ромкиня. Принцът я събудил и попитал:

– Знаеш ли, бабо, къде е Гюлизар и семейството ѝ? Не виждам тук тяхната каручка!

– О, чедо, те още вчера заминаха. Падишахският син я бил поискал за жена и те, горките, се уплашиха да не ги посече, да не ги избие старият цар. Събраха си набързо багажа и напуснаха града, ама къде са отишли, чедо, никой не знае.